

تا انسان از گذشته و آینده آزاد نشود و در سکنی‌گزیدن موفق نگردد

شماره پرسش: ۱۳۹۷۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۹/۱۰ ۰۶:۰۸:۲۲

متن پرسش

سلام: می‌خواستم در مورد این جمله جناب دکتر داوری توضیح بفرمایند حضرت استاد. «شعر بیان عواطف نیست بلکه صورتی از سکنی‌گزیدن در زمین و شرط زندگی انسانی است... فضائل دیگر آدمی اعم از علم و تدبیر و صنعت، همه فرع سکنی‌گزیدن شاعرانه آدمی است». التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که استاد می‌فرمایند زیرا تا انسان از گذشته و آینده آزاد نشود و در سکنی‌گزیدن موفق نگردد، حقیقت بر او تجلی نمی‌کند تا شاعر به زبان شعر از آن حقیقت گزارش دهد. در کتاب «عالم انسان دینی» نکاتی در این مورد هست می‌توانید به آن کتاب رجوع فرمایید. موفق باشید